

Stays Steiders

Ukmergės valst. mokytojų seminarija

Stipendija

Feljeonas

1939. II. 16.

Ukmergė.

Dispendia.
(Rebeldes)

Buvo graži popietė. Silenus La-
daukas, parvilkes iš seminarijos taip sur-
ku (su visa "amunicija") portfelis, kad
drūbiškai ant laboratorijos, kad šis vargšas atėjo
nuo jos ir su visa numerika nuėjusi
palovint. Tuo didelio rūpinio jis atsidarė
ir spejo iš jo iškelti Lietuvos istoriją, tuo
aukšto elegancijos dir daly susiklysi, iš-
leisti visos darbeliams reikalingos, pasididinti.
~~Nuo~~ 1 kilogramo metalinis "vinkelis", po
juo, vadina masin pėlis, panašus kaip bul-
vinis skustis, dar tas grožes, yla, kirvis,
plaktukas, oblys ir s.l. ir s.l., o tai vis
malesnėmis baigiasi švelniui, švelnuliui kan-
liukui, kuris vartojamas apipiaustyti karto-
nus intygiuti, intygiuti ud apipiautyti, kad
vėl būtų ko tygiuti, taip greičiau praeitų
pamuoka.

Beigge leuro Lachinken in Leksiti.

portfelis rūnūs; kas jis jam - gal, dūcis" tu-
ri?... O, be to, ėiandis jo kėėėė; įvairiai
eusiraitė ir eusiraitė, "bumaškos" bei vario
kai eudari 37 eu puse dity eumus(.) d. y.
pusė stipendijės.

- Eėė, nelėra durnis, - kalbėjo sau vie-
nas Ladiukas; - Nesirodyk man dabar,
puskurtė ėėėėėėė, eu eausais dlymaiš -
in toiu nebaldytom kruopom nebeplausi jam
mano vidurių... - Ir jis, išėėėėė, pi-
nigius, tuoj atidari, o is ten epinduliavo
manų penklėėai ir ėiai nematė, jo
nuomone, 37 dity eumus valiūtė. Jo
akys rėėė is veide buvo mabui eypse-
na, kaip tik ėėėėėė Harpagono, kai
jis atrado savo dėtė eu pinigais.

- Dėėėėi brangus, lėėėka gyvent ir
ėėėangtis!.. Na, juodis dėtėis kumpelėai ir
papėėė euriagėliai, von is mano padė-
jimo! - Ladiukas greit atidari dėtė, ke-
rėėė buvo maitė, is rėėė plėėė, euri-
galis ir dar gerokė kumpis juodis duonos
ėėėė per laugelį.

To atyre vs apkaugumo kivilsuis, ir karkoks uau-
lonus jausmas kutina jo širdį. Tuo ^{veidu} ji nusijo
į viršų ir ten, su šeiminiuke melėbei skai-
tydamasis, kalbėjo (dar gerai, kad ta apikurtė).

— Dabar man ketvirius ryšį prašau
išgatauoti po porą kiaušinių ir vienuomet
su juom „van beutas“ kakao. (2)

— Kaip, ką pomaits sekot?.. Kiaušini-
mai rusalo?..

Vadinkas užsigavo: „Hatai, atrado dur-
nius — pasijuko... ji neappranta... Ji vėl
ištrauki gerai oro ir šeruko:“

— Kakavos ir 2 kiaušinių kas ryšį? Gerai?

— A-jai, jai, jai... matai, ką pomaits
uorojo pasakyti. Ale gi... — nepastogai
jai buvo kalbėti, — man pomaits dar už
silkeles neatsilyginai, kur jėhnyciomai daviau...

— Kiek reikia?

— Septimadesimtyų centų.

— 20 litų išeit tūri?

— A, jo, Dievaliuko... 20 lt. is — kur es
tūrisin?.. — Našlebo moteris.

— Vai uz visko kartu esmu kaisis.

— Gerai jau, gerai...

— Brašān ir šāp pagerinti pistus ir padidinti patiekalus skaistā!

— Neiestok, ponaiti, es dielā krāšm, jau jei ^{reklāmas} šai lietuvisu - kas laudāvis...

Nā, ^{patē} Ladiņkas vīrai esīpānālis, ir jau nešķīnāmai atrodi, kad ji neprigirdi - grācānāi izjūktis. Jau jis ē, bet vēl esīgrīzē ir pabrīdāmas pasaki:

— Esu, ērī ir duos kumpi istuān ^{re} pā laugā; kad nori, kiauķi atīdīk...

— Kaip? duos ~~pā~~ laugā! Ponaiti, Dievo venk... ai, ai, ai, ir ērēļi!

Seimīnīki intīgu visko esīvīnko ir sīvēsī vīrtuven, o Ladiņkas īnīdīn ēpsmī, Lantun, ir Lantro Lōs, s visko ierēp ir jauti saugji karkokis galīte.

— Nā, manā, pagyvenīn nebīlogai. Nā mīe moko apī ētīpēdījā mīšm, ir kas mīmāis gāucī po 50 vīt. Tā kas pilnā pagyvenīnī, o ētīpēdījā šai jau tikrojam manā gyvenīnī.

Na, ir pradėjo pas Gadrinką mairyti apd-
 sing, saldaiūky ir kitokių skanėstų. Bet pir-
 muoj eilėj Gadrinką nusipirko didelį piurging ir
 šliures, Mat, jis kasdien matė, kad valdinin-
 kai namuose, o ypač jam vakare, prieš ge-
 lant, čiukšiuoja šliuromis. Ir patys kiutos buvo
 Gadrinkas. Vakare esau šliurėse, ryte šliu-
 rėse, ir jo kojos jam vėlai aristokratiškai jau-
 tisi, nekalbant apie tai, kad per batų pry-
 ėtis kasdien privergia etkliniui purvo, ir
 vaikštant nusirūkaliai resonuoja.

Prieš sočios, šiltos ir saldios stipendi-
 ninko Vladislavo Šilino dienos. Jo pusis mink-
 sio ant jo etalo kumpėjo, kaip pavasario eto-
 kaitoj varli, nerūkalupa ir tujaa piurginge.
 Maisto dėžutė ingi tujaa, tik šiek tik dūokia
 auno, jam išmęstų papelėjusių eurių, ir to kva-
 po eantiamos iurkės savo dautukais pasidėrė
 s dėžutę kelis. ir tai Gadrinko nėra namie
 ar jis miega, tada jį rykdo modernisjys
 tokis, rokakis, ar dūakis, balis, o jo tik-
 muosj dalis nuvelka Gadrinko šliures nuo
 lovos, kambario vidurį.

Si, ryto Vlades rumbudo, gi klauso,
kad žiurkės dar tberinuotia jo jo kamla-
riki. Vlades tuaj eumote jas muggeduorias.
pamaui desime kops lunki, lunki ir tik kad
dave i lovos gale, tai žiurkės ir ekyle
is to sbruko nebeatiki. Gi lovute Vlades
pokištelio, bekjitelio ir karjgis bumpitelio,
kaip perauz arkuris palovis. Taciau greit
suoiojintavo, toko ir pauppojeis vena elio.
uškimo ekyle, ir pas baltom kelium tygio
vades perfekti kars pridini peringusiam
suetimos teritorioj riter. Buvo daug
suilesty ir mažy vėsumsty. Taciau jo
Vlades taip ir paliko nebarkyt fronto,
o pats iškulejo i elminarije, nors sky-
se etovio, to ~~suveis li laisus savanoris~~
nuo jo rankos žuvis ne laisus
judakailis savanoris - paeas.

6

~~Labai daug ant jo pyksta ir, antro kart ge-
us stipendiję ketina išmairinti.~~

Talšiaus savivaldybės raštini pilna
rodėjų. Mat, yra visokių reikalų. Tarp kitų,
rankoje esančios 86 litų ir 35 centų, etimėn Si-
lėnui. Vos ne vos gavo ir ji eilę.

— Tai jo ponas visai tiki man gal 11-3 pas-
metę mokėsi atidėję, ar pirmą, ar, užsimoku.
Tarp eunu, taip eunu su pinigais, dar ir va-
kų, tikimėjų mokau, kas mokesį po 50
eunu... Baigia jai mane...

— O kam jai eunti? Ji gavo stipendiją.

— Kas tas yra ^{stipendija} stipendija, ponas visai tiki?

— Ji pinigų. Mes jai laisvą mumsimui ne-
turtingumo lėšų, na, ir ji ~~liko~~ ^{ji} gavo...

— O kiek ji jai ten jį gavo?

— Na, gal po 100 per mėnesį, žinau, kad gavo...

— Kad stave Salėnės kur, po 100! Ir neisa-
ko Salėnės... Na, gerai, ir namas auri cento!..

Labai esimevi ~~100~~ Silėnėi ir, atlikus reika-
lą, piktą indardęjį namo.

Isästä ja uskrikästä kalsu
mekalbina Eliniini.

Ir jis sėgjo į kambarį. Ir ką pamatė!
Či ang išisęs, kurią buvo priėmęs
prohta uždangę, užkėjęs ušva, plėdėjęs ke-
turkojai sitempi savo pusin, o Vladimir
liko ~~nuviltas~~ ^{nuviltas} išivireti.

^{dozginis pusiausvyros}
Vladas ~~beveik~~ ^{netiko} ~~lygtarai~~ ^{lygtarai}.
Plyp pasruvo asaroms. Jis grūbė savo
akies, lenktis peris, energingai euspa-
di ir drebėdamas iš pyktio, jis... ^{perskėlė} ~~piant~~
saves eukorėli, kad nuramintų alkang
uolaimingo stipendiniuko pilvelį.

Seimiminki nebeatkahi - negirdėjo.

~~Vadrasas pasirodė laisvai, rasit
klaukimas, o jo būnųj ealdris tarp
is ne laugo sugrįžti juoda plėtelė...~~

~~Ant etalo nepėjo supliūskus, kaip
sireciaiemi karvute, tūcia pūgini, o la-
drasas atys mati rastių ant etalo kru-
vo pūgys, is turis atskaito jam autygart
stipendiję is jį jį vispaveisui rankomų
viekia, vėkia...~~

~~Vakare, jis susirungė, etatė; šliu-
rs savo dojs, bet pajutę jį. Kasko voma-
būnas greit intrauki atgal is ~~ne~~ vėn bal-
eui Eanki:~~

~~— Seimiminki kam katę leidi; ma-
no lėitę?~~

~~— Nebijok, pūait, rūnki krūte...~~

1939. 11. 16.

Ukmergė

*Prisitaikyti
vėn
pabaiga lėitę
spindulų bet ne
tokia naturalistinė.*